

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 11. septembra 2012 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému **G. S. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaným formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2011, sp. zn. 3 To 130/2010, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. S. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 9. septembra 2010, sp. zn. 1 T 178/2009, bol obvinený G. S. (spolu s obvinenou I. T.) uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaným formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci obvinený G. S. bol rozsudkom Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 2T 149/97 zo dňa 17.12.1997 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 To 42/98 zo dňa 26.03.1998 odsúdený za trestný čin znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a iné na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 a 1/2 (tri a pol) roka, ktorý vykonal 26.01.2001 a rozsudkom Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 2T 91/01 zo dňa 05.09.2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 322/01 zo dňa 22.11.2001 odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 11.10.2007, obvinený G. S. spoločne s

obvinenou I. T. v období od presne nezisteného dňa mesiaca júl 2008 do 12.09.2008, nezisteným spôsobom na nezistenom mieste si neoprávnene zadovážili a v mieste svojho prechodného bydliska v rodinnom dome č. X. v obci D. L. okres P. v komíne krbu na chodbe neoprávnene prechovávali

- heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 97,63 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky 9,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 9568 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá 478-957 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 143.400,- Sk (= 4.760,- EURO),

- heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 14764 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 9,6% hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 1417 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá 71-142 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 21.300,- Sk (= 707,03 EURO),

- metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 1123 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 47,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 537 mg absolútneho metamfetaminu, čo zodpovedá 13-27 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 3.900,- Sk (= 129,46 EURO)

- kokaín s prímiesou lidokaínu a fenacetínu s celkovou hmotnosťou 2602 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 23,7 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 617 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 31-62 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 12.400,- Sk (= 411,60 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu s celkovou hmotnosťou 6114 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 28,1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 1718 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 86-172 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 34.400,- Sk (= 1.141,87 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu a fenacetínu s celkovou hmotnosťou 642 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 23,5 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 151 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 8-15 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 3.200,- Sk (= 106,22 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu a fenacetínu s celkovou hmotnosťou 7602 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 23,6 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 1794 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 90-179 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 36.000,- Sk (= 1.194,98 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu s hmotnosťou 1050 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 24,9% hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo

obsahovalo 261 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 13-26 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 5.200,- Sk (= 172,60 EURO),

- metamfetamín s hmotnosťou 14280 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 56,2 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 8025 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 201-401 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 60.300,- Sk (= 2.001,59 EURO),

teda spoločne si zadovážili a neoprávnene prechovávali omamné a psychotropné látky v celkovej hodnote 320.100,- Sk (=10.625,35 EURO),

a následne dňa 12.09.2009 asi o 03.00 hod. v obci D. L., v rodinnom dome č. X. odovzdal obvinený G. S. S. V. z uvedeného množstva kokaín s prímiesou lidokaínu s hmotnosťou 1050 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 24,9% a metamfetamín s hmotnosťou 14280 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 56,2 % hmotnostných, pričom uvedený kokaín a heroín pre S. V. pripravila obvinená I. T..

V zmysle Zákona NR SR Č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov je heroín zaradený do I. skupiny omamných látok, kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obvinená I. T. už bola za takýto čin právoplatne odsúdená, a to rozsudkom Okresného súdu v Galante sp. zn. 3T 170/2007-60 zo dňa 05.12.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2007, bola uznaná za vinnú zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno dl Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov).

Za to mu bol uložený podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 47 odsek 2, § 39 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd mu uložil aj trest prepadnutia vecí a to: 1 ks digitálna váha značky Salter, 2 kovové lyžičky, 1 kozmetická taštička hnedej farby a 2 ks nepoužitých injekčných striekačiek.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona mu súd uložil aj ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote obvinený podal odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 19. apríla 2011, sp. zn. 3 To 130/2010, ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu následne obvinený podal dovolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil.

V odôvodnení ako dovolacie dôvody uviedol dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/ a i/ Tr. por. t.j., že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, vo veci konal, alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom a napokon, že rozhodnutie súdov je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Obvinený k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/ a g/ Tr. por. Uviedol, že ešte 10. marca 2010 na hlavnom pojednávaní vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Okresného súdu Piešťany (JUDr. K.), ktorá sama potvrdila, že sa cíti byť v prejednávanej veci zaujatá (rovnako tak sa vyjadrili aj ostatní sudcovia tohto súdu). Vec preto mala byť Okresnému súdu Piešťany odňatá. Krajský súd v Trnave uznesením z 8. apríla 2010, sp. zn. 6 Nto 7/2010, však napriek tomu vec tomuto súdu neodňal – vo výroku chýba aj zákonné ustanovenie, ktoré bolo použité, a preto je nezákonné, nerešpektujúce nestrannosť sudcu, ktorá sa musí prejavovať aj navonok.

Dňa 31. mája 2010 podal námietku zaujatosti smerujúcu proti zástupcovi Krajskej prokuratúry v Trnave JUDr. G., z dôvodu jeho priateľských vzťahov k obhajcovi spoluobžalovanej I. T.. Hlavné pojednávanie konajúci súd vykonal napriek tomu, že

o námietke nebolo rozhodnuté. Preto dôkazy takto vykonané treba považovať za nezákonné.

V odvolacom konaní namietol aj zaujatosť konajúceho senátu, konkrétne JUDr. J. K. a JUDr. D. Š., ktorých manželia pracujú na Krajskej prokuratúre v Trnave, ktorá v tomto konaní zastupovala štát. Z tohto dôvodu žiadal o odňatie veci Krajskej prokuratúre v Trnave a jej prikázanie Krajskej prokuratúre v Bratislave. O tomto návrhu generálna prokuratúra nerozhodla. Preto návrh znovu predložil aj na verejnom zasadnutí krajského súdu, vrátane trestného oznámenia na obe sudkyne pre zatajenie ich rodinného vzťahu.

Na tomto verejnom zasadnutí (19. apríla 2011) tiež predložil a namietol uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3 Nto 6/2011, ktorým nepríslušný senát rozhodol o nevylúčení oboch sudkýň. Uznesenie je nezákonne, neobsahuje zákonné ustanovenie a poučenie o opravnom prostriedku (jeho neprípustnosti) je nesprávne. Napriek tomu však krajský súd vo veci meritórne rozhodol, hoci rozhodnúť nemal.

V ďalšom obvinení namietal, že súd pri rozhodovaní použil aj neexistujúci dôkaz – list svedkovi V. a porušil zákon aj pri rozhodovaní o väzbe, keď na pojednávaní pred okresným súdom sa zúčastnila substitútka jeho obhajkyne, na čo nedal súhlas.

Závažné porušenie zákona je spojené aj s vykonaním domovej prehliadky. Táto nebola vykonaná bez meškania v zmysle zákona a samotný príkaz vydaný súdom je nepreskúmateľný – veci ktoré mali byť zaistené sú v ňom uvedené len všeobecne.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že krajský súd pri stanovení rozsahu spáchania skutku nesprávne vychádzal z objemu absolútnej omamnej látky a na jej základe množstva obvykle jednorazových dávok.

Hodnotu dávky stanovuje Národná protidrogová jednotka PZ na základe koncového užívateľa (obsah účinnej látky v jednorazovej dávke NPJ uviesť nevie). Jednorazová dávka na území Slovenskej republiky môže byť preto rôzna. Napokon Kriminalistický a expertízny ústav PZ ani v konečnom dôsledku nie je oprávnený stanoviť tieto parametre. Na toto je oprávnený jedine súd. Rozhodnutie súdu je preto založené aj na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a prikázal mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol v inom zložení senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací najskôr skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné.

Dovolaním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2011, sp. zn. 3 To 130/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie G. S. a spoluobvinenej I. T. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 9. septembra 2010, sp. zn. 1 T 178/2009.

Proti takémuto rozhodnutiu podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie je prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu a sú v ňom uvedené dôvody, prečo je rozhodnutie napádané a aké konkrétne chyby sú mu vytýkané (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 371 ods. 1 a § 373 Tr. por.).

Predseda senátu preto podľa § 381 Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Pokiaľ sa týka dovolacích dôvodov uvedených a uplatnených obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/ a g/ Tr. por. (body 1-5 dovolania), ich obsahom sú predovšetkým námietky zaujatosti, ktoré obvinený vznášal v priebehu trestného konania opakovane a v podstate z tých istých dôvodov na sudkyne okresného a krajského súdu, ktoré rozhodovali v jeho trestnej veci.

V prvostupňovom konaní takto vzniesol námietku zaujatosti proti JUDr. K. (dôvodom bolo podané trestné oznámenie na sudkyňu), ktorá sa skutočne vyjadrila k tejto námietke, že sa cíti byť „už“ z rozhodovania vylúčená. Krajský súd v Trnave, ktorý napokon rozhodoval o odňatí veci Okresnému súdu Piešťany (k zaujatosti totiž sa kladne vyjadrili aj ďalší sudcovia tohto súdu) dňa 8. apríla 2010, sp. zn. 6 Nto 7/2010, správne rozhodol, že predmetnú trestnú vec Okresnému súdu Piešťany neodníma, pričom je nerozhodné, že výrok formálne neobsahuje príslušné zákonné ustanovenie, pretože jeho obsah je vecne správny a jednoznačný. Argumentácie súdu v odôvodnení rozhodnutia spočívajúce

v prezumpcii nevinoty sudkyne a jej povinnosti rozhodovať zákonne a profesionálne všetky jej pridelené veci je namieste. K tomu možno len dodať, že samotný subjektívny pocit sudcu, že je vylúčený z prejednávania predmetnej trestnej veci nie je rozhodujúci pre posúdenie otázky, či je schopný nestranne rozhodnúť vo veci, zvlášť ak nie sú splnené objektívne a zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 Tr. por. Len samotné podanie trestného oznámenia na sudkyňu (a ním podmienené vyjadrenie sudkyne) bez akýchkoľvek iných skutočností, ktoré by zakladali zákonný dôvod jej vylúčenia, pre vylúčenie sudkyne sú nedostatočné.

V odvolacom konaní obvinený vzniesol námietku zaujatosti ak proti členkám odvolacieho senátu Krajského súdu v Trnave JUDr. J. K. a JUDr. D. Š.. Dôvodom bolo, že na sudkyne podal trestné oznámenie preto, že zatajili vzťah k svojim manželom pracujúcim na krajskej prokuratúre, a teda z tohto dôvodu nemôžu vo veci nezaujate rozhodnúť.

V tomto ohľade najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že z rovnakého dôvodu obvinený vzniesol námietku zaujatosti aj proti sudkyňi Okresného súdu Piešťany, ktorej manžel rovnako pracuje na Okresnej prokuratúre v Piešťanoch a žiadal odňatie veci Okresnému súdu Piešťany a prikázanie veci inému súdu mimo obvod Krajského súdu v Trnave. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12. novembra 2009, sp. zn. 1 Ndt 20/2009, rozhodol, že vec tomuto súdu neodníma, pretože takýto vzťah sudkyne bez iných okolností nemôže sám o sebe zakladať dôvod pre odňatie veci tomuto súdu podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Napriek tomu obvinený, ako už bolo uvedené vyššie z rovnakých dôvodov podal znovu námietku zaujatosti (a návrh na odňatie veci Krajskému súdu v Trnave) voči JUDr. J. K. a JUDr. D. Š.. Preto najvyšší súd o návrhu obvineného nerozhodoval (§ 32 ods. 7).

Zo závermi citovaných rozhodnutí je možné len súhlasiť. Obe zákonné sudkyne nevideli dôvod pre svoje vylúčenie z rozhodovania v predmetnej veci ani povinnosť vylúčiť sa z jej rozhodovania. V uvedenom zmysle preto zákonu zodpovedá aj uznesenie krajského súdu z 29. marca 2011, sp. zn. 3 Nto 6/2011, o ich nevyklúčení z rozhodovania, ktoré urobil zákonný senát v zmysle rozvrhu práce v zložení JUDr. V. V., JUDr. T. B. a JUDr. L. J.. Len samotný vzťah sudkýň t.j., že ich manželia pracujú na krajskej prokuratúre, nemôže byť takou okolnosťou, pre ktorú by profesionálne a zákonne nemohli rozhodnúť a ktorá by bez ďalšieho naplnila zákonné dôvody podľa § 31 ods. 1 Tr. por. V tomto ohľade treba zvýrazniť, že oba

orgány, t.j. súd a prokuratúra nie sú vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti a okrem toho prokurátor je len jednou zo strán v trestnom konaní majúci v zásade tie isté práva ako obvinený. Preto dovolacie námietky obvineného v uvedenom smere nemôžu byť namieste a nemôžu byť namieste ani pokiaľ obvinený namietal konajúceho prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave JUDr. G. z dôvodu jeho údajného priateľského vzťahu s obhajcom spoluobvinenej I. T..

Krajská prokuratúra v Trnave svojim uznesením z 19. augusta 2010, sp. zn. Kv 68/08, právoplatne rozhodla, že JUDr. G. nie je vylúčený z vykonávania úkonov v predmetnej veci. Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že do rozhodnutia krajskej prokuratúry Okresný súd Piešťany nevykonal žiadny dôkaz, a teda žiadny dôkaz z tohto hľadiska ani nemohol mať znaky nezákonnosti ako to uvádza obvinený v jeho dovolaní.

Napriek uvedenému obvinený svojim podaním na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky 1. apríla 2011, ktoré predložil, a to aj na verejnom zasadnutí krajského súdu 19. apríla 2011 žiadal odňať vec Krajskej prokuratúre v Trnave z dôvodov rodinného pomeru prokurátorov a sudkýň.

Krajský súd s poukazom na predchádzajúce stanovisko Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 18. februára 2011 o námietke už nerozhodoval, ale rozhodol vo veci meritórne.

Krajský súd aj v tomto prípade správne vychádzal zo zistenia, že námietka obvineného je opakovaná a má rovnaký základ. Okrem toho je však potrebné zvýrazniť, že v konaní pred súdom vylúčenie prokurátora spravidla ani nebude prichádzať do úvahy, pokiaľ nie sú dané úplne evidentné dôvody podľa § 31 ods. 1 Tr. por.

Ako už bolo uvedené vyššie, v konaní pred súdom má prokurátor postavenie strany a nemôže v zásade uplatňovať iné právo ako iná strana v konaní, t.j. aj obvinený. Okrem skutočnosti, že manželia oboch už uvedených sudkýň pracujú na krajskej prokuratúre, nebola produkovaná žiadna iná skutočnosť, ktorá by svedčila o zaujatosti konkrétneho prokurátora pred súdom. Koniec – koncov určenie konkrétneho nezaujatého prokurátora pre zastupovanie v konaní pred súdom je záležitosťou prokuratúry a nie súdu.

K dovolacej námietke obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. spočívajúcej v tom, že obvinenému nebolo umožnené sa počas hlavného pojednávania vyjadriť k veci, najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že zápisnice z hlavných pojednávani presvedčivo dokumentujú, že možnosť vyjadriť sa k veci obvinený mal a túto aj využil a k veci sa vyjadroval (č.l. 1349, 1470, 1472 a ďalšie). Namieste nie je ani argument obvineného, že súdy použili proti nemu neexistujúci dôkaz, údajný list od svedka V.. Naopak prvostupňový súd tohto svedka vypočul, pri rozhodovaní použil len jeho výpoveď, ktorá koniec – koncov nebola podstatná pri rozhodovaní o vine a nešlo preto o nezákonný dôkaz ako tvrdí obvinený.

Ďalšou námietkou obvinený poukázal na porušenie jeho obhajovacích práv tým, že jeho obhajkyňa JUDr. M. pri rozhodovaní o väzbe sa nechala zastúpiť substitútom, k čomu nedal súhlas. K tejto námietke najvyšší súd však nemôže zaujať žiadne stanovisko, pretože uvedený úkon sa netýka rozhodovania v merite veci v rámci ktorého by došlo k jeho ujme na obhajovacích právach.

K dovolacej námietke podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. označenej v dovolaní obvineného pod č. 1 najvyšší súd konštatuje, že tento dovolací dôvod je možné uplatniť ak rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané na hlavnom pojednávani resp. neboli vykonané zákonným spôsobom.

V posudzovanej veci však tomu tak nie je. Príkaz na domovú prehliadku bol vydaný 28. augusta 2008 a bol v ňom dostatočne definovaný jej účel t.j., že v daných priestoroch sa majú nachádzať drogy. Výrok príkazu obsahuje všetky potrebné náležitosti a je z neho jasne, kde a v ktorých priestoroch sa prehliadka mala vykonať a kto túto prehliadku vykoná.

Zo skutočnosti, že príslušné policajné orgány vykonali domovú prehliadku 12. septembra 2008 nemožno vyvodzovať záver, že domová prehliadka bola nezákonná. Treba si uvedomiť, že vykonanie domovej prehliadky je vedené zásadami kriminalistickej taktiky a podlieha aj spôsobu vyšetrovania danej veci tak, aby vyšetrovací úkon bol úspešný.

Trestný poriadok v ustanovení § 100 ods. 2 síce uvádza, že domová prehliadka sa vykoná bez meškania, čo však neznamená, že bude vykonaná ihneď po vydaní príkazu. Doba, ktorá uplynula od vydania príkazu na domovú prehliadku po jeho realizáciu, je preto

podľa názoru najvyššieho súdu primeraná a nemožno hovoriť o nezákonnosti domovej prehliadky z čoho plynie, že ani tento dovolací dôvod naplnený nebol.

Napokon obvinený ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V zmysle citovaného ustanovenia nesprávnym právnom posúdením skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že o žiadny trestný čin nejde, alebo ide o iný trestný čin.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t.j. Trestného zákona na ten skutkový stav ako ho zistil súd.

V posudzovanej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený G. S. spáchal skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd.

Potom popísanému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia vyjadrená v jeho posúdení ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, d/ , ods. 2 písm. e/ Tr. zák.

Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do skutku zahrnuté (vrátane jeho rozsahu spáchania) a vyjadrujú tak naplnenie príslušných znakov tohto trestného činu.

Najvyšší súd sa plne stotožňuje aj s rozsahom prechovávaných psychotropných látok tak, ako ich ustálili súdy prvého a druhého stupňa pričom k tomu dodáva, že v tomto prípade pojem a množstvo jednorázovej dávky nestanovoval Kriminalistický a expertízny ústav, ale na jeho podklade len a len súd, ktorý mal za to, že hodnota drogy je znaleckým posudkom a inými dôkazmi spoľahlivo preukázaná, a preto aj dovolací súd je správnosťou a úplnosťou zisteného skutku viazaný. Z uvedeného potom vyplýva, že ani obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemohol byť naplnený.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie G. S. ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. septembra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková